

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลของประชาชน 2) เพื่อศึกษาความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวม คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะ

โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) เพื่อบรรยายลักษณะข้อมูล ในการทดสอบสมมติฐานการวิจัยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติ T-test, สถิติ F-test โดยวิธี One Way Anova เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างลักษณะทางประชากร กับพฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล และความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยเป็นเพศหญิงจำนวน 219 คน คิดเป็นร้อยละ 54.8 และ เพศชาย จำนวน 181 คน คิดเป็นร้อยละ 45.2 ส่วนใหญ่อายุตั้งแต่ 21-30 ปี จำนวน 157คน คิดเป็นร้อยละ 39.3 ส่วนระดับการศึกษา ส่วนใหญ่อยู่ใน

ระดับปริญญาตรีจำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 69.5 โดยประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชน เป็นส่วนใหญ่ จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท – 30,000 บาท จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 27.3 ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ ภาคกลาง ภาคตะวันออก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 ส่วนมากอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8

ส่วนการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติทางสื่อโทรทัศน์ ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่รับชมทางช่อง 7HD จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5 และส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นช่องที่ดูประจำ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 25.8

รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ยุคดิจิทัล

พฤติกรรมกรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทยทางสื่อโทรทัศน์ยุคดิจิทัล

เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรับชมข่าวภัยพิบัติ

- รับผิดชอบต่อภัยพิบัติมีความรุนแรง
- เกิดในพื้นที่อาศัย
- พื้นที่ใกล้เคียง

ภาพประกอบข่าว ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมกรับชม

- ภาพสะท้อนความเดือดร้อนของผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างชัดเจน

เนื้อหาข่าวภัยพิบัติที่มีผลต่อพฤติกรรมกรับชม

- เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบเศรษฐกิจของประเทศ
- เหตุการณ์ที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน

ความสนใจ/ทัศนคติการ

ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรับชมข่าวภัยพิบัติ

- ราชานสถานการณภัยพิบัติทันถลือ โยเซี่ยล มีเดีย ของสถานี โทรทัศน์

พฤติกรรมด้านความถี่ในการรับชม

- รับชมเมื่อตรงกับเวลาว่าง

ภาพประกอบที่ 5.1 : ผลการศึกษาพฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ยุคดิจิทัล

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

จากภาพประกอบที่ 5.1 ผู้วิจัยพบว่า เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมข่าวภัยพิบัติ ส่วนใหญ่ผู้ตอบแบบสอบถามจะรับชมเมื่อสถานการณ์ภัยพิบัติมีความรุนแรง เกิดขึ้นในพื้นที่ที่อยู่อาศัย และ พื้นที่ใกล้เคียง โดยเหตุการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นใหม่ๆ ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมน้อยที่สุด

เนื้อหาข่าวภัยพิบัติที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชม ส่วนใหญ่จะรับชมเมื่อเหตุการณ์ดังกล่าว ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน และเป็นเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจของประเทศ แต่เนื้อหาข่าวภัยพิบัติที่เป็นสื่อบข่าวก่อน หรือ รายงานพิเศษ ที่เจาะลึกรายละเอียดและเหตุการณ์ภัยพิบัติ จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมน้อยที่สุด

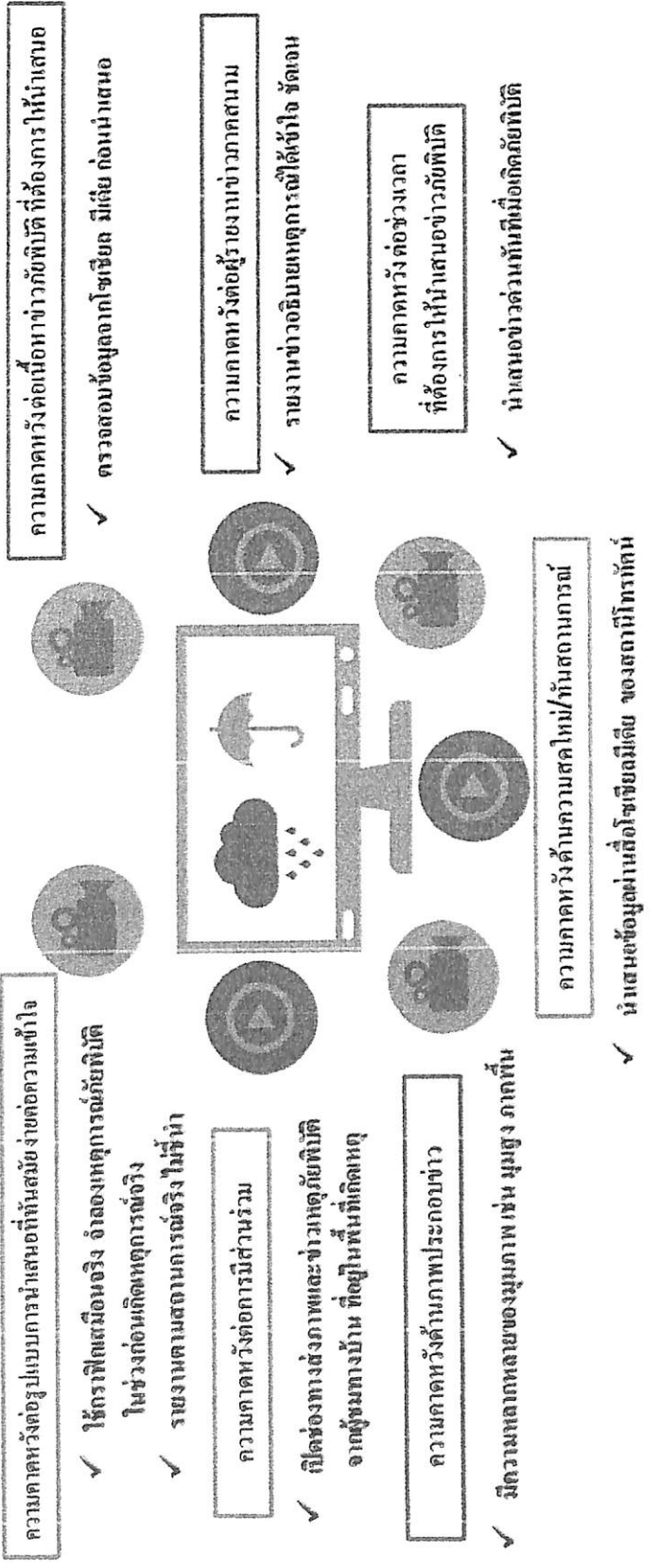
ความสดใหม่/ทันสถานการณ์ ที่จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมข่าวภัยพิบัติมากที่สุด คือ การรายงานสถานการณ์ภัยพิบัติผ่านสื่อโซเชียลมีเดียของสถานีโทรทัศน์ ส่วนการรายงานข่าวด่วนเมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมน้อยที่สุด

ความถี่ในการรับชม ส่วนใหญ่จะชมในเวลาว่าง แต่การรับชมทั้งวันเพื่อเกาะติดสถานการณ์มีน้อยที่สุด

ภาพประกอบข่าว ภาพที่สะท้อนความเดือดร้อนของผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ภัยพิบัติอย่างชัดเจน จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมมากที่สุด และภาพข่าวที่สะท้อนความรุนแรงของเหตุการณ์ภัยพิบัติชัดเจน ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมน้อยที่สุด

รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ดิจิทัล

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ภาพประกอบที่ 5.2 : ผลการศึกษาคำตอบความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ส่วนที่ 3 ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติ ในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

จากภาพประกอบที่ 5.2 ผู้วิจัยพบว่า สิ่งที่ประชาชนคาดหวังมากที่สุด ด้านความคาดหวังต่อรูปแบบการนำเสนอที่ทันสมัย ง่ายต่อความเข้าใจ โดยการใช้กราฟิกเสมือนจริงจำลองเหตุการณ์ภัยพิบัติในช่วงก่อนเกิดเหตุการณ์จริง เป็นสิ่งที่คาดหวังให้นำเสนอมากที่สุด ส่วนการใช้กราฟิกประกอบข่าวภัยพิบัติเพื่อเพิ่มความเข้าใจ เช่น ทิศทางการเคลื่อนตัวของพายุ เป็นรูปแบบการนำเสนอที่คาดหวังน้อยที่สุด

ความคาดหวังด้านเนื้อหาข่าวภัยพิบัติที่นำเสนอ คือ การตรวจสอบข้อมูลจากโซเชียลมีเดีย ก่อนนำเสนอ แต่เนื้อหาข่าวภัยพิบัติ ด้านการชี้แจงข่าวลือในช่วงที่เกิดเหตุภัยพิบัติ และการนำเสนอข้อมูลบนพื้นฐานความเป็นจริง ไม่ปรุงแต่งให้เกิดความตื่นตระหนก เป็นสิ่งที่คาดหวังน้อยที่สุด

ความคาดหวังต่อผู้รายงานข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในภาคสนาม ประชาชนส่วนใหญ่ มีความคาดหวังว่าผู้รายงานข่าวภาคสนาม จะรายงานข่าวอธิบายเหตุการณ์ได้เข้าใจ ชัดเจน ส่วนการใช้ภาษาไทยได้ถูกต้องตามหลักภาษา และเลือกใช้คำที่เข้าใจง่ายในการรายงานข่าว เป็นสิ่งที่ถูกคาดหวังในตัวผู้รายงานข่าวภาคสนามน้อยที่สุด

ความคาดหวังต่อช่วงเวลาที่ต้องการให้นำเสนอข่าวภัยพิบัติ ส่วนใหญ่คาดหวังให้มีการนำเสนอข่าวด่วนทันทีเมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ ส่วนการรายงานข่าวตามปกติ ในช่วงข่าวของสถานีเป็นสิ่งที่คาดหวังน้อยที่สุด

ความคาดหวังด้านความสดใหม่/ทันสมัยสถานการณ์ ประชาชนส่วนใหญ่ มีความคาดหวังในการนำเสนอข้อมูลผ่านสื่อโซเชียล มีเดีย ของสถานีโทรทัศน์ และภาพเหตุการณ์สดใหม่ตามสถานการณ์ปัจจุบัน มีความคาดหวังต่อการนำเสนอที่น้อยที่สุด

ความคาดหวังด้านภาพประกอบข่าว ส่วนใหญ่คาดหวังให้ภาพข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติมีความหลากหลายของมุมมองภาพ เช่น ภาพมุมสูง ภาพภาคพื้น แต่การตรวจสอบความถูกต้องของภาพข่าวก่อนนำเสนอ มีความคาดหวังน้อยที่สุด

และสุดท้ายความคาดหวังต่อการมีส่วนร่วม พบว่าประชาชนส่วนใหญ่คาดหวังให้เปิดช่องทางส่งภาพและข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติจากผู้ชมทางบ้านที่อยู่ในพื้นที่เกิดเหตุ ส่วนการเปิดช่องทางในการบริจาคเงิน ส่งต่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นความคาดหวังต่อการมีส่วนร่วมที่น้อยที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการวิจัยเรื่อง รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลเมื่อนำผลการศึกษามาวิเคราะห์สมมติฐานโดยมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน

ด้านเพศ สรุปได้ว่า เพศที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านอายุ สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านเนื้อหาข่าวภัยพิบัติ และด้านความสดใหม่/ทันสมัยสถานการณ์

ด้านระดับการศึกษา สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านอาชีพ สรุปได้ว่าอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านรายได้ สรุปได้ว่ารายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านภูมิภาค สรุปได้ว่าภูมิภาคที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวัง ความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน

ด้านเพศ สรุปได้ว่าเพศที่แตกต่างกัน ไม่มีต่อผลความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านอายุ สรุปได้ว่าอายุที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านช่วงเวลา ด้านเนื้อหาข่าว ด้านภาพประกอบข่าว และด้านการมีส่วนร่วม

ด้านระดับการศึกษา สรุปได้ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านอาชีพ สรุปได้ว่าอาชีพที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ด้านรายได้ สรุปได้ว่ารายได้ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล ด้านเนื้อหาข่าว ด้านภาพประกอบข่าว และด้านผู้รายงานข่าวภาคสนาม

ด้านภูมิภาค สรุปได้ว่าภูมิภาคที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ตารางที่ 5.1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อความคาดหวังของประชาชนต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผล

ผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลสามารถอภิปรายผลการศึกษารายได้กรอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ส่วนใหญ่อายุตั้งแต่ 21-30 ปี ระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับปริญญาตรี และประกอบอาชีพพนักงานบริษัทเอกชนเป็นส่วนใหญ่ โดยส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 20,001 บาท -30,000 บาท ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ ภาคกลาง ภาคตะวันออก ซึ่งส่วนมากอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติทางสื่อโทรทัศน์ ทางช่อง 7HD เป็นส่วนใหญ่ และส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเป็นช่องที่ดูประจำ

จากตารางที่ 5.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมรายการข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัลที่แตกต่างกัน ซึ่งผลการศึกษาพบว่า

ลักษณะทางประชากรศาสตร์ คือ อาชีพ รายได้ และภูมิภาค (ที่อยู่อาศัย) มีผลต่อพฤติกรรม การรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติทางสื่อโทรทัศน์ ในยุคดิจิทัล เนื่องจากเหตุการณ์ภัยพิบัติ มักจะมาพร้อมกับผลกระทบและความเสียหายในหลายด้าน เช่น ผลกระทบต่อการประกอบอาชีพ การเดินทาง รายได้ และความเสียหายต่อทรัพย์สินบ้านเรือน จึงทำให้พฤติกรรมการรับชมข่าวภัยพิบัติของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป เช่น หากเกิดการณ์น้ำท่วมหลายจังหวัดในพื้นที่ภาคอีสาน ผู้ที่จะสนใจรับชมข่าวน้ำท่วมนี้ คงหนีไม่พ้นผู้ที่มีอาชีพเกษตรกร เช่น ชาวนา ชาวสวน ในพื้นที่ภาคอีสานมากกว่าคนที่ทำงานออฟฟิศในพื้นที่กรุงเทพมหานคร หรือชาวประมงในพื้นที่ภาคใต้ เนื่องจากหากเกิดน้ำท่วมทางอีสานเป็นวงกว้าง ก็อาจจะส่งผลกระทบต่อไร่นา ทำให้ผลผลิตเสียหาย กระทบต่อรายได้ และชีวิตความเป็นอยู่รวมถึงการเดินทางไปไหน มาไหน จึงต้องติดตามสถานการณ์อย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันความเสียหายที่จะเกิดกับชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง เช่นเดียวกับหากเกิดภัยพิบัติ มีฝนตกหนักในพื้นที่กรุงเทพมหานครในช่วงเช้าวันจันทร์อันเร่งรีบ ตามรูปแบบชีวิตคนเมืองหลวง จนมีน้ำท่วมผิวการจราจร ความสูง 30-50 เซนติเมตร รถขนาดเล็กไม่สามารถสัญจรผ่านบางเส้นทางได้ จนเกิดการจราจรติดขัดเป็นวงกว้าง สื่อมวลชนหลายสำนักลงพื้นที่รายงานสดผ่านรายการข่าวภาคเช้า ซึ่งผู้ที่จะมีพฤติกรรมสนใจรับชมข่าวนี้นี้เป็นจำนวนมาก คงเป็นกลุ่มคนทำงานออฟฟิศ นักเรียน นักศึกษา ข้าราชการ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่ต้องเดินทางไปปฏิบัติภารกิจตอนเช้า มากกว่าชาวไร่ ชาวนา ทางภาคเหนือ หรืออีสาน เพราะไม่ได้เป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัตินี้โดยตรง จึงเป็นเหตุผลที่สอดคล้องกับผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 สอดคล้องกับ ปรมะ สตะเวทิน (2546) ที่ระบุว่า บุคคลที่มีสถานะทางเศรษฐกิจ และสังคมที่แตกต่างกัน ทั้งการประกอบอาชีพ รายได้ ศาสนา รวมไปถึงสถานภาพสมรส ย่อมส่งผลกระทบต่อการรับสารที่แตกต่างกันด้วย และสอดคล้องกับ ธีระภัทร์ เอกผาชัยสวัสดิ์ (2551) ที่ระบุว่า อาชีพ จะบ่งบอกลักษณะเฉพาะของบุคคล เรื่องที่กลุ่มอาชีพผู้ฟังสนใจ เช่น กลุ่มชาวประมง ก็จะสนใจเกี่ยวกับการออกเรือ สภาพอากาศออกหาปลา เป็นต้น

พฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในประเทศไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล
ผลการศึกษา พบว่าระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยในระดับมาก ซึ่งเมื่อพิจารณา รายชื่อ พบว่าเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด (จากตารางที่ 4.10) รองลงมา คือเนื้อข่าวภัยพิบัติที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชม และความสดใหม่/ทันสมัยการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมการรับชมข่าวภัยพิบัติ

สำหรับเหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติ (จากตารางที่ 4.11) พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่า จะรับชมเมื่อสถานการณ์ภัยพิบัติมีความรุนแรง/เกิดขึ้น

ในพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ใกล้เคียง อาจเป็นเพราะภัยพิบัติเป็นเหตุการณ์ที่มักจะมาพร้อมกับความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน เช่น น้ำท่วม ดินโคลนถล่ม และพายุ ดังนั้นเมื่อเหตุการณ์มีความรุนแรง และเกิดขึ้นในพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ใกล้เคียง หมายถึงผลกระทบกับความเสียหายก็อาจจะรุนแรงต่อผู้รับชมตามไปด้วย ยิ่งเหตุการณ์ที่เกิดในพื้นที่อยู่อาศัย และพื้นที่ใกล้เคียง จะเกิดแรงจูงใจที่ทำให้คนรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติมากขึ้น เพื่อนำข้อมูลที่ได้รับจากข่าวสารมาช่วยวางแผนในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดต่อชีวิต และทรัพย์สินของตนเอง เช่น เหตุการณ์พายุปาบึก ที่มีเส้นทางเคลื่อนที่ผ่านจังหวัดทางภาคใต้ ทำให้ผู้ที่อาศัยอยู่ตามเส้นทางของพายุต้องเปิดรับข่าวสารอย่างใกล้ชิด เพื่อวางแผนในการอพยพออกจากพื้นที่อันตราย สอดคล้องกับ ทอดด์ ฮันท์ และ เบรนต์ ดี รูเบน (Todd Hunt and Brent d. Ruben, 1993 อ้างถึงในประมะ สตะเวทิน, 2541 หน้า 122-124) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเปิดรับข่าวสาร หนึ่งในนั้นคือ สถานะ หมายถึง สถานที่ บุคคล และเวลาที่อยู่ในสถานการณ์ มีอิทธิพลตรงต่อการเลือกสื่อและข่าวสาร หรือ การเลือกตีความหมายและเลือกที่จะจดจำข่าวสาร ทั้งนี้สถานะจึงมีอิทธิพลต่อการเลือกของผู้รับสาร

ความสดใหม่/ทันสมัยสถานการณ์ ที่มีผลต่อพฤติกรรมกรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติ (จากตารางที่ 4.15) กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ระบุว่า การรายงานสถานการณ์ภัยพิบัติผ่านสื่อโซเชียลมีเดียของสถานีโทรทัศน์ มีผลต่อพฤติกรรมกรับชมข่าวภัยพิบัติมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าปัจจุบันเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมีความก้าวหน้าไปมาก ประชาชนส่วนใหญ่มีโทรศัพท์มือถือเพื่อใช้สื่อสาร และรับข่าวสารผ่านทางโลกออนไลน์ที่มีข้อดี คือ ความรวดเร็ว เข้าถึงง่าย และได้ทุกที่ ทุกเวลา ทำให้หลายคนเน้นรับข่าวสารผ่านทางสื่อสังคมออนไลน์ มากกว่าการเปิดรับชมผ่านทางโทรทัศน์ แต่บางครั้งความรวดเร็ว เข้าถึงง่าย กลับกลายเป็นดาบสองคม เพราะข่าวสารในโลกออนไลน์ มีทั้งข่าวจริง และข่าวปลอม จนขาดความน่าเชื่อถือในบางครั้ง หากเกิดข่าวเหตุการณ์ใหญ่ๆ เช่น "ข่าวดินถล่มทับบ้านเรือนมีผู้เสียชีวิต 10 คน สูญหายจมน้ำใต้ดิน 20 คน โปรตหนีออกจากพื้นที่เสี่ยง เพราะดินเตรียมถล่มอีกครั้ง" ถ้าประชาชนเห็นพาดหัวข่าวลักษณะนี้ จะเกิดความตื่นเต้น ตกใจ รีบเสาะหาข้อมูลข่าวส่วนแรกจากสื่อโซเชียลมีเดีย แต่จากนั้นจะเกิดความไม่แน่ใจว่าสิ่งที่เห็นเป็นข่าวจริง หรือข่าวปลอม เพราะข่าวปลอมลักษณะนี้ มีอยู่มากในสื่อโซเชียลมีเดีย ก็จะทำให้ประชาชนต้องเปิดรับชมข่าวทางสื่อโทรทัศน์ เช่น ช่อง 7HD/ ช่อง 3HD/ ไทยพีบีเอส หรือ สถานีโทรทัศน์อื่นๆ ซึ่งเป็นสื่อกระแสหลักที่มีมาอย่างยาวนาน เพื่อเช็กให้แน่นอนว่าข่าวที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องจริงหรือไม่ รวมถึงเพื่อทราบรายละเอียดของข่าวเพิ่มเติม หากสื่อโทรทัศน์มีการรายงานข่าวดังกล่าวก็จะทำให้ประชาชนเกิดข่าวมั่นใจว่าข่าวที่ได้รับมาจากสื่อในโลกออนไลน์เป็นเรื่องจริง

เกือบร้อยเปอร์เซ็นต์ จากนั้นประชาชนก็จะติดตามข่าวทางโทรทัศน์ควบคู่ไปกับสื่อออนไลน์ โดยใช้สื่อออนไลน์รับข่าวสารที่มีความรวดเร็ว และติดตามผ่านสื่อโทรทัศน์ เพื่อเช็คความจริง เนื่องจากข่าวภัยพิบัติ เป็นข่าวที่อ่อนไหว เพราะมีทั้งชีวิตและทรัพย์สินเข้ามาเกี่ยวข้อง สอดคล้องกับ งาม เชื้อสถาปนศิริ (2557) ระบุว่า วิฤตการณ์รายงานข่าวที่เปลี่ยนแปลงไปภายใต้ภูมิทัศน์สื่อดิจิทัล โดยสื่อกระแสหลัก เริ่มไม่ทันกับการรายงานข่าวที่เกิดขึ้นทั่วโลก และเคลื่อนตัวช้า เนื่องจากข่าวด่วนของโลกมักจะมาจากสื่อออนไลน์ เช่น Facebook หรือ Twitter ซึ่งได้เปรียบในความเร็ว และแทรกซึมอยู่ทุกพื้นที่ทั่วโลก อีกทั้งการรายงานข่าวจากในพื้นที่ไม่ได้หยุดแค่นักข่าวท้องถิ่นอีกต่อไป แต่อยู่ที่ปลายนิ้วมือของประชาชน โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในเหตุการณ์โดยตรง ทำให้สื่อหลักกลับกลายเป็นผู้ที่เฝ้าดู และรวบรวมหรือตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อนนำมาเสนอผ่านทางสื่อหลัก เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์ ส่งผลให้ผู้ชมบางส่วน หันไปหาช่องทางสื่อที่มีความรวดเร็วกว่า โดยไม่อดทนรอดูข่าวจากสื่อหลัก เช่น โทรทัศน์ แต่หันไปอยู่กับจอโทรศัพท์มือถือ

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ที่รับชมข่าว จะ 2 ลักษณะ คือ 1. ดูและฟังข่าวด่วนๆ บนช่องทางสื่อใหม่ 2. จะดูสื่อกระแสหลัก คือ สื่อมวลชนดั้งเดิมที่น่าเชื่อถือ เพื่อเติมรายละเอียดของข่าวให้มากขึ้น หรือกลั่นกรองว่าเป็นข้อเท็จจริงหรือไม่ ที่สำคัญ คือ มีความลึกและรอบด้านกว่าสื่อออนไลน์

ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ภาพรวมอยู่ในระดับมาก (จากตารางที่ 4.16) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าความคาดหวังต่อรูปแบบการนำเสนอที่ทันสมัย ง่ายต่อความเข้าใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือความคาดหวังต่อเนื้อหาข่าวภัยพิบัติที่ต้องการให้นำเสนอสอดคล้องกับ ภัทราวดี บุญทะพันธ์ (2552) ที่ได้ศึกษาความคาดหวังและความต้องการข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์สาธารณะของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่าง 400 คน มีความคาดหวังข่าวสารจากสถานีโทรทัศน์ ที่วีไทย ทีวีสาธารณะในระดับสูง และมีความต้องการด้านเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอข่าวจากสถานีโทรทัศน์ที่วีไทย ทีวีสาธารณะในระดับสูงเช่นกัน

สำหรับความคาดหวังต่อเนื้อหาข่าวภัยพิบัติที่ต้องการให้นำเสนอ (จากตารางที่ 4.18) พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคาดหวังให้ตรวจสอบข้อมูลจากโซเชียลมีเดียก่อนนำเสนอมากที่สุด และลำดับสุดท้าย อยากรู้ชี้แจงข่าวลือที่เกิดขึ้นในช่วงภัยพิบัติ อาจเป็นเพราะปัจจุบัน สถานีโทรทัศน์ต่างๆ มีการหยิบเรื่องราวจากโซเชียลมีเดียมาผลิตเป็นเนื้อหาข่าว เพื่อนำเสนอมากขึ้น เนื่องจากโซเชียลมีเดียเข้าถึงประชาชนเกือบทุกกลุ่มในประเทศไทย ทำให้เรื่องราวในโซเชียลมีเดียก็ได้รับความสนใจจากประชาชนจำนวนมาก จนกลายเป็นกระแสในสังคม

ซึ่งสถานีโทรทัศน์ต่างๆ นำมาเสนอต่อเพื่อดึงคนให้มาติดตาม ทำให้เรตติ้งดีขึ้น แต่ต้องยอมรับว่าโซเชียลมีเดียเข้าถึงง่าย ใครจะโพสต์เรื่องราวอะไรลงไปก็ได้เช่นกัน ทำให้ต้องใช้วิจารณญาณในการตัดสินว่าเรื่องดังกล่าวจริงหรือไม่ บางครั้งก็เกินความสามารถประชาชนเอง ที่จะหาข้อมูลมารองรับ ว่าเรื่องดังกล่าวจริงหรือไม่ แต่ก็ต้องยอมรับว่าบางครั้งสื่อมวลชนกระแสหลักอย่างโทรทัศน์ก็ขาดการตรวจสอบที่แม่นยำ ยกตัวอย่างกรณีฤดูฝน ซึ่งประเทศไทยมีฝนตกลงมาอย่างหนัก จนเกิดน้ำท่วมหลายพื้นที่ จากนั้นสื่อโซเชียลมีเดียนำคลิปวิดีโอมาแชร์ พร้อมข้อความระบุว่า “ด่วนเกิดเหตุเขื่อนแตก น้ำทะลักพัดบ้านเรือนประชาชน จมหลายร้อยหลัง” สื่อโทรทัศน์พร้อมใจกันนำภาพนี้มานำเสนอ จนสร้างความตื่นตกใจให้ผู้ชม แต่สุดท้ายกลับกลายเป็นคลิปวิดีโอที่เกิดขึ้นในต่างประเทศ ไม่ใช่พื้นที่ในประเทศไทยแต่อย่างใด หรือกรณีไวรัสโคโรนา-19 ที่แพร่ระบาดในหลายประเทศทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย มักจะมีข้อมูลจากโซเชียลมีเดียออกมาอย่างต่อเนื่อง เช่น “พบคนสูงอายุ ล้มหายท้องอยู่หน้าร้านสะดวกซื้อ คาดติดโควิด-19” พร้อมกับภาพเจ้าหน้าที่กำลังปฐมพยาบาล โดยสวมใส่ชุด PPE หรือ ชุดป้องกันเชื้อโรค จนทำให้ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ระแวกดังกล่าวแตกตื่นตกใจ เพราะ กลัวติดโควิด-19 แต่สุดท้ายกลายเป็นเรื่องคนสูงอายุ ที่มีอาการเป็นลมเฉยๆ โดยที่เจ้าหน้าที่ต้องใส่ชุด PPE เพื่อป้องกันไว้เฉยๆ เนื่องจากอยู่ในสถานการณ์ที่โรคกำลังระบาด จึงเป็นที่มาของกลุ่มตัวอย่าง ที่ส่วนใหญ่อยากให้สื่อโทรทัศน์ ที่มีความพร้อมทั้งประสบการณ์ และบุคลากรทำหน้าที่ตรวจสอบเรื่องราวเหล่านั้นจากโซเชียลมีเดียก่อนนำเสนอ และขยายรายละเอียดให้ชัดเจนมากขึ้นจากที่ได้อ่านผ่านโซเชียลมีเดีย สอดคล้องกับ ฐาม เชื้อสถาปนศิริ (2552) ที่ระบุว่า รูปแบบการนำเสนอข่าวที่เปลี่ยนไปในยุคดิจิทัล คือ สื่อหลักจะเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ จากผู้ที่ค้นหาข่าว กลายมาเป็นผู้รวบรวมข่าว จัดเก็บ ตรวจสอบ และกลั่นกรองความน่าเชื่อถือจากข่าวสารที่ได้มาในโลกออนไลน์ และทำหน้าที่รายงานข่าวกระจายออกไปมากขึ้น ทำให้บางครั้งคุณภาพโดยรวมอาจจะลดน้อยลง และยังสอดคล้องกับณัฐวุฒิ แสงชูวงษ์ (2562) ที่ระบุว่า ยุคดิจิทัลที่อินเทอร์เน็ตรวดเร็ว ทุกคนเสพข่าวออนไลน์ และคลิปวิดีโอที่แชร์ต่อกันจากจอโทรศัพท์มือถือ ทำให้สำนักข่าวหยิบสิ่งเหล่านี้ไปเขียนเป็นข่าวและนำเสนอ ซึ่งในยุคดิจิทัลสำนักข่าวโทรทัศน์แต่ละช่องก็มีการปรับเปลี่ยนเวลาของรายการข่าว จากเมื่อก่อนมีเพียงข่าวภาคเช้ากับภาคค่ำ เปลี่ยนมาเป็นข่าวเช้า ข่าวสาย ข่าวบ่าย ข่าวเย็น ข่าวค่ำ ข่าวดึก ซึ่งสาเหตุหนึ่งก็มาจากการที่ข่าวบนโลกออนไลน์เกิดขึ้นได้ตลอด 24 ชั่วโมง รายการข่าวก็ต้องปรับตัวให้ทันไม่เช่นนั้นข่าวที่เกิดขึ้นตอนเช้า หากหยิบมานำเสนอตอนค่ำ ก็อาจซ้ำเกินไปในยุคนี้ ที่สำคัญเพราะความที่ “เอาเร็วเข้าว่า” ทำให้ขาดการไตร่ตรองและตรวจสอบความถูกต้องอย่างละเอียดหลายครั้งก็นำเสนอข่าว โดยยังไม่รู้ด้วยซ้ำว่าภาพหรือคลิปวิดีโอที่นำเสนอ มีต้นทางมาจากไหน

ข้อมูลทั้งหมดที่แชร์ต่อๆ กัน เป็นเรื่องจริงหรือไม่ การทำงานของสื่อมวลชนหลายสำนักทุกวันนี้ ง่ายราวกับอะไรที่อยู่ในโลกออนไลน์ก็หยิบนำมาเสนอได้หมด

รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล ที่ได้จากผลการศึกษา

1. รายการข่าวที่นำเสนอเหตุการณ์ภัยพิบัติ ควรมีรูปแบบการนำเสนอที่ทันสมัย ใช้กราฟิกเหมือนจริงมาช่วยอธิบายเหตุการณ์ที่เข้าใจยาก หรือจำลองสถานการณ์ล่วงหน้า เป็นการคาดการณ์ให้ประชาชนได้ทราบข้อมูลก่อน เช่น เรื่องทิศทางที่พายุจะเข้าพัดถล่มจะสร้างความเสียหายในพื้นที่ใดบ้าง ที่สำคัญต้องรายงานตามจริงโดยไม่ชี้นำ และควรนำเสนอข่าวด่วนทันทีเมื่อเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย

2. ควรตรวจสอบเนื้อหาจากโซเชียลมีเดียก่อนนำมาเสนอสู่สายตาประชาชนผ่านทางโทรทัศน์ ทั้งคลิปวิดีโอ และข้อความ เพื่อป้องกันความเข้าใจผิด อีกทั้งควรไขข้อข้องใจเกี่ยวกับข่าวลือต่างๆ ในโซเชียลมีเดีย ที่มักจะมาพร้อมเหตุการณ์วิกฤตในประเทศทุกครั้ง และควรนำเสนอข้อมูลต่างๆ ผ่านสื่อโทรทัศน์ ควบคู่กับสื่อโซเชียลมีเดียของสถานี เพื่อสร้างความรับรู้ และเข้าถึงประชาชนได้มากขึ้น

3. ผู้สื่อข่าว และผู้รายงานข่าวที่จะลงไปยังพื้นที่เกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ ควรเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจกับเหตุการณ์ และธรรมชาติของภัยพิบัติ เพื่อให้สามารถอธิบายเหตุการณ์ได้อย่างเข้าใจ และชัดเจน ซึ่งจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้ชมรายการ

4. ภาพประกอบข่าว ต้องมีความหลากหลายตามลักษณะของเหตุการณ์ภัยพิบัติ เช่น เหตุการณ์น้ำท่วม ควรจะมีภาพมุมสูง เพื่อให้เห็นภาพรวมในวงกว้าง และรัศมีของน้ำที่ท่วมขังอยู่ในพื้นที่ สะท้อนความเดือดร้อนของผู้ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติอย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะของผู้วิจัย

จากการศึกษา “รูปแบบการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล” ซึ่งเป็นการศึกษาถึงศึกษาพฤติกรรมการรับชมข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติ ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อรายการข่าว และรูปแบบการนำเสนอข่าวจึงทำให้ค้นพบว่าผู้ชมส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง วัยรุ่นจนถึงวัยผู้ใหญ่ อาศัยในเขตกรุงเทพและปริมณฑล และ เลือกรับชมรายการข่าวจากทางช่อง 7HD ซึ่งเป็นช่องที่ได้รับความนิยมตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบัน

ทั้งนี้ผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อเป็นประโยชน์ต่อไปในการนำเสนอข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล ดังนี้

1. ด้านเนื้อหาข่าวน่าเชื่อถือเนื่องจากข่าวภัยพิบัติ เป็นข่าวเกี่ยวกับภัยที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อชีวิต และทรัพย์สิน โดยส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจ และวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม ทั้งในระยะสั้น และระยะยาว ภัยพิบัติแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ภัยพิบัติทางธรรมชาติ และภัยพิบัติที่มนุษย์สร้างขึ้น ดังนั้นความน่าเชื่อถือของข่าวจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของข่าว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ชมได้รับรู้ข้อมูลข่าวที่ถูกต้องและน่าเชื่อถือมากที่สุด ผู้จัดหรือเจ้าของรายการจึงควรกลั่นกรองและทบทวนก่อนการนำเสนอข่าวก่อนเสมอ โดยเฉพาะเนื้อหาข่าว และ คลิปวิดีโอต่างๆ จากโซเชียลมีเดีย ต้องตรวจสอบให้ดีก่อนนำเสนอทุกครั้ง เพื่อไม่สร้างความตื่นตระหนกให้กับประชาชน ซึ่งอาจเป็นการซ้ำเติมสถานการณ์ที่แย่อยู่แล้ว ให้แย่ลงไปอีก

2. ด้านความเร็วทันสถานการณ์ของข่าว เนื่องจากผู้ชมต้องการข่าวที่สดใหม่ ทันเหตุการณ์ สามารถรับมือกับสถานการณ์ของภัยพิบัติได้ทัน่วงที ดังนั้น ผู้จัดหรือเจ้าของรายการควรนำเสนอให้รวดเร็ว ทันเวลา โดยเฉพาะข่าวภัยพิบัติที่น่าสนใจของผู้ชม เช่น ข่าวน้ำท่วม แผ่นดินไหว ไฟไหม้ป่า ซึ่งอาจใช้การนำเสนอข่าวเบื้องต้น ผ่านโซเชียลมีเดีย ของแต่ละสถานี เพื่อให้ประชาชนรับรู้ข่าวด้วยข่าวรวดเร็วในขั้นแรก และให้ติดตามรายละเอียดของข่าว ผ่านทางสื่อโทรทัศน์ต่อ

3. องค์กร หรือสถานีโทรทัศน์ ที่ต้องการให้รายการข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติของตนเองมีคุณภาพ ต้องคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความเข้าใจในสายข่าวเหตุการณ์ภัยพิบัติอย่างแท้จริง เพราะบางเหตุการณ์อาจมีหลักทางวิทยาศาสตร์มาเกี่ยวข้อง เช่น สถานการณ์น้ำท่วมที่มีมวลน้ำไหลลงมาตามแม่น้ำสายหลัก และสายรอง ผ่านบ้านเรือนและพื้นที่การเกษตร บางครั้งต้องสัมภาษณ์นักวิชาการ อาจมีข้อมูลที่ต้องแปลงจากคำที่เข้าใจยาก ให้เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย จึงต้องอาศัยความรู้ ความเข้าใจเป็นอย่างดี

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลการศึกษา รูปแบบการนำเสนอข่าวภัยพิบัติในไทย ทางสื่อโทรทัศน์ในยุคดิจิทัล ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบข่าวจากโซเชียลมีเดีย และมีความคาดหวังให้นำเสนอข้อมูลภัยพิบัติ ผ่านโซเชียลมีเดียของแต่ละสถานีโทรทัศน์ เพื่อสร้างการรับรู้ และไปติดตามต่อผ่านหน้าจอตีทัศน์ ที่จะมีความน่าเชื่อถือมากกว่า จะเห็นได้ว่า ประชาชนมีความกังวลเกี่ยวกับข่าวปลอม หรือ Fake News จึงเสนอแนะว่า ควรมีการศึกษาวิจัยผลกระทบที่เกิดขึ้นจากข่าวปลอม เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาหาทางป้องกันในทุกมิติ